1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 9.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1,75.

WOENSDAG 31 JANUARIJ

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

De GEDEPUTEERDE STATEN der Provincie Drenthe,

Overwegende, dat van tijd tot tijd behoeftigen, die onderstand verlangen, zich tot het Collegie wenden, ten einde hen in het bekomen van onderstand behulpzaam te zijn, of wel met het verzoek, om uitwijzing van hun domicilie van onderstand;

Brengen bij deze ter kennis van een ieder, wien zulks mogt aangaan:

Dat de *Besturen zonder beroep* beschikken op aanvragen om onderstand, en uitsdien geheel *vrij zijn*, die te weigeren of toe te staan;

Dat Gedeputeerde Staten, door het beschikken op verzoekschriften van *armen*, die de bovenbedoelde strekking hebben, met der daad zich zouden mengen in zaken, waarin de Besturen als gezegd *geheel vrij zijn*, op eene wijze, die meestal met die vrijheid niet bestaanbaar zou zijn, en waartoe de wet hun geene bevoegdheid geeft;

dat art. 70 der wet tot regeling van het armbestuur alleen hunne tusschenkomst inroept tot bemiddeling en beslissing van *geschillen tusschen Besturen* in de gevallen, daarbij genoemd;

dat dus alle adressen van de *armen zelve* tot erlanging van onderstand of uitwijzing van het domicilie van onderstand geheel *te vergeefs* aan hun Collegie worden gerigt.

ASSEN, 30 Januarij 1855.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
De Voorzitter, DE VOS VAN STEENWIJK.
De Griffier, W. H. HOFSTEDE.

De MILITIE COMMISSARIS in de Provincie Drenthe brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de *eerste zitting* van den Militieraad, voor de ligting van 1855, te houden in de Hoofdplaats der Provincie, *bestemd tot het onderzoek van vrijwilligers en de reclames van zoodanige lotelingen, welke in de jaren* 1851, 1852, 1853 *en* 1854, *voor één jaar zijn vrijgesteld*: De betrokkene personen uit de verschillende militie kantons zullen moeten verschijnen in de volgende orde; die uit

het kanton Assen op dingsdag den 6 Februarij 1855.
〃 Meppel 〃 woensdag 〃 7 〃 〃
〃 Hoogeveen 〃 donderdag 〃 8 〃 〃
〃 Emmen 〃 vrijdag 〃 9 〃 〃

En de lotelingen voor rekening van *Gemeenten uit andere provincien, in de Kolonien der Maatschappij van Weldadigheid, in Drenthe besteed,*

op zaturdag den 10 Februarij 1855,
telkens des voormiddags ten tien ure.

ASSEN, den 25 Januarij 1855.

De Militie Commissaris voornoemd,
FRANTZEN.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

29 *Jan.*

Op 17 Januarij was Sebastopol nog wat het steeds was — eene Russische vesting, en ouder en voorzeker voor belegerden loffelijker gewoonte, deed een gedeelte van het garnizoen gedurig uitvallen, drong door in de loopgraven, maakte daar Engelschen en Franschen gevangen, doodde een aanzienlijk getal vijanden met de bajonet in de hand en nam, wat voor de hand lag en 't medenemen waard was Wanneer zal dan toch eindelijk Sebastopol's bestorming plaats hebben?

Men zegt, in de groene maand — in Mei.

Wij zouden over de ellende van het belegerings-corps in de Krim weder nieuwe tafereelen kunnen ophangen, maar doen dat niet, want men kan alles moede worden, en het doet ons zeer, altijd te spreken van het lijden en het sterven van mannen, die op het magtwoord van Vorsten, gehoorzaam het wapen dragen, vechten als leeuwen en onuitsprekelijke beproevingen doorstaan. Wij hebben het van den beginne af voor een waagstuk gehouden, die expeditie naar de Krim, maar dat erkennen wij gaarne: het leger deed zijn pligt, en als Sebastopol niet valt — het kan terugkeeren met eere. Mogt het maar terugkeeren en spoedig!

Maar waarom blijft Menschikoff werkeloos?

Men verhaalt, dat hij zou gezegd hebben, dat hij vooreerst de generaals Januarij, Februarij en Maart maar zou laten vechten, die zeker hun pligt jegens de geallieerden zouden doen

Wat doet de diplomatie, terwijl God Mars rust?

Zie hier wat zij gedaan heeft, en wel een hoogstbelangrijk stuk — een stuk, gedicteerd door den Czaar, en de basis, waarop hij *handelen* wil over het herstel des vredes, 't zijn vier artikelen en ze luiden aldus:

1o. Afschaffing van het uitsluitend protectoraat van Rusland in Moldavie en Wallachije en het stellen van de door den Sultan erkende regten, onder de waarborg der vijf Mogendheden.

(Welke zijn die *erkende* regten? Als men op 't onverwachts zoodanige vraag doet, weet schier niemand het antwoord. Maar er zijn menschen, die eene onbegrijpelijke liefhebberij hebben voor alles wat ruikt naar diplomatieke stukken, naar acten, nota's enz. enz., en deze zullen ons wel spoedig dienaangaande inlichten.)

2o. Vrijheid van scheepvaart op den Donau, naar de beginselen der acten van het Congres van Weenen op de vaart en op het verkeer langs de rivieren. *Toezigt* van eene gemengde commissie, welke voorzien zou wezen van de vereischte magt, om de beletselen, welke aan de monden mogten bestaan, of zich aldaar opdoen, *uit den weg te ruimen.*

(Eene *Commissie* van toezigt, waarvan Rusland ook deel uitmaakt en die magt heeft, om de *beletselen* uit den weg te ruimen, die zich aan de monden der rivier *mogten* opdoen. Dus als 't ware eene Commissie van ingenieurs van den waterstaat! Er wordt toch niet gesproken van beletselen, die Rusland daar zou kunnen *opwerpen.*)

3o. Herziening van het tractaat van 1841, om de aanwezigheid van het Turksche Rijk meer volledig aan het evenwigt van Europa te verbinden. Rusland weigert niet zich, in eene geregelde conferentie te verstaan over de middelen, welke de drie Hoven zouden willen voorstellen, om een einde te maken aan hetgeen zij noemen het overwigt van Rusland in de Zwarte zee, op voorwaarde, dat bij de keuze dezer middelen geene voorkomen, welke inbreuk kunnen maken op de souvereine regten van den Czaar ten zijnent.

(*De aanwezigheid van het Turksche Rijk!* Inderdaad, het is wel noodig, om dit in 't geheugen te roepen, trouwens van het Turksche Rijk als *Staat* is, terwijl men er om vecht, haast geen sprake meer. De Sultan wordt alleen genoemd als men 't een of ander van hem heeft te eischen, of als een diplomaat, die zich gaarne eens van een toast wil verlossen, zijn naam daartoe noodig heeft. De Czaar wil overigens zich wel verstaan in eene *geregelde* (de Weener was dit dus tot heden niet!) conferentie over dat, wat het Westen Russisch overwigt in de Zwarte zee *noemt*, maar, en let wel! op voorwaarde, dat er niet gerept worde van een middel tot beperking van dat overwigt, 't welk inbreuk zou kunnen maken op de *souvereine regten* van Rusland *ten zijnent*! En dan spreekt men nog van de ontmanteling van Sebastopol en van de vernietiging van de Russische vloot in de Zwarte zee! Er is toch niets zoo dwaas, of het is in 't een of ander dagblad te lezen.)

4o. Gemeenschappelijke waarborg der vijf Mogendheden (in stede van het regt eener uitsluitende bescherming, 't welk enkele derzelve tot dusver hebben bezeten) voor de bevestiging en instandhouding van de godsdienstige voorregten der verschillende Christelijke gezindheden in Turkije, zonder onderscheid van eeredienst, op voorwaarde, dat het nakomen van de plegtige beloften, door de groote Christelijke Mogendheden ten aanhoore van geheel de wereld afgelegd, een ernstig en naauwgezet bedrijf zij, en dat de toegezegde bescherming zal zijn werkdadig en geen ijdel woord.

(Alzoo de Czaar voortaan niet *alleen* de Beschermheer der Grieksche Christenen, maar ook de geällieerden en de geällieerden niet meer alleen de beschermheeren der Roomsch-Catholieke en Protestantsche Christenen, maar ook de Czaar.

Dat is geven en nemen en nemen en geven! Maar, zegt de Czaar, en dat is eene *voorwaarde* en *waarschuwing* en *verwijt* tevens, het regt der Christenen moet voortaan eene waarheid zijn en niet alleen een *geschreven* woord.)

Ziedaar de basis waarop de Czaar met het Westen wil onderhandelen. Wat zal de Engelsche — wat de Fransche Natie zeggen van dien papieren grondslag voor millioenen schats en voor veel rouw en bloed gekocht?

Er zijn, die verzekeren: het Engelsch Ministerie durft dat stuk niet bij het Parlement ter tafel brengen.

Maar eene andere vraag: *zijn de zoo even besproken vier punten wel zeker de grondslagen, waarop de onderhandelingen over het herstel des vredes zullen worden begonnen?*

Wij durven hierop nog geen *ja* zeggen.

Immers — de Engelsche en Fransche Natie zou — dit is ons gevoelen — op zulke beginselen geen vrede willen, en de Czaar? Hij heeft onlangs in het *Journal de St. Petersbourg* gezegd: ik alleen heb in 1848 de vrede in Europa bewaard en Oostenrijk tot tweemaal toe gered. Nu zal ik breken met het Westen en den weg vervolgen, die mij leidt tot mijne verhevene toekomst!

Ook schrijft men reeds uit Frankrijk, dat men daar aan de echtheid van den door ons medegedeelden tekst twijfelt.

Maar wat is dan nu het eigenlijke punt van geschil in de Oostersche kwestie?

Dat mag men wel eens weer vragen, en zie hier wat men daarop antwoordt:

〃 Dit punt is niet Sebastopol, is niet de Krim, is niet het protectoraat over de Donau-vorstendommen, is niet de vrije Donauvaart, is niet het al- of niet sluiten van de Dardanellen voor vreemde oorlogsschepen, maar is de al- of niet emancipatie der Grieksche Christenen in Turkije.

〃 Rusland wil hunne emancipatie. Dat was de eisch, die de Russische Czaar aan den Turkschen Sultan deed. De Sultan weigerde, en de oorlog werd verklaard.

〃 De Sultan, zwak gelijk hij is, zou niet hebben geweigerd, zoo Engeland en Frankrijk beiden hem daartoe niet hadden aangemoedigd. Wat mogen toch deze beide Mogendheden, die zelve zeggen aan het hoofd der Europesche beschaving te staan, tot die aanmoediging hebben bewogen? Engeland en Frankrijk beiden hebben de slavernij in hunne overzeesche bezittingen afgeschaft, en de Grieksche Christenen in Turkije zijn niet veel meer dan slaven. Zij bebouwen den grond, die aan de Turken behoort, drijven handel, hebben kleine fabrieken, maar missen de eigenlijk gezegde burgerschapsregten en kunnen dus ook geen posten, ambten, waardigheden of bedieningen van eenige beteekenis bekleeden. De Grieksche Christenen in Turkije zijn en blijven de verdrukte partij.

〃 En toch maken zij, wat Europeesch Turkije betreft, de groote meerderheid van de bevolking uit.

〃 Dat is het punt.

〃 Maak die Grieken vrij, stel ze op ééne lijn met de Turken, geef ze dezelfde regten, en geen halve eeuw zal het duren, of de Turksche heerschappij is vernietigd. Het Grieksche element zal, bij eene vrije ontwikkeling, het Turksche verdringen en Constantinopel, de twistappel eener halve eeuw, wordt op nieuw de hoofdstad van een Grieksch Keizerrijk.

〃 Een *Grieksch* Keizerrijk sluit van zelf zich aan Rusland aan. Het moderne Griekenland volgt. Ook in de Oostenrijksche Staten wonen zeer vele Grieken. Het Grieksche element, het panslavisme, zal dan de wereld beheerschen.

〃 Om dat te keeren, is eigenlijk de oorlog ondernomen. Het ultramontanisme, als der Grieksche kerk vijandig en voor hare zegepraal bevreesd, heeft de onderneming begunstigd.

〃 Zal het vrede worden? Ons antwoord is: Als aan dien éénen eisch van Rusland wordt voldaan, dan *ja*, Omtrent al het andere kan de Czaar rekkelijk zijn. Dat ééne punt kan en mag hij niet opgeven. Trouwens, met dat punt heeft Rusland, wat de toekomst betreft, alles gewonnen.

〃 En het is juist dat punt, wat de geällieerden wel zullen moeten opgeven. De geest der beschaving, aan wier hoofd zij zeggen te staan, zal er hen wel toe noodzaken."

30 *Jan.*

Het groote nieuws van den dag is de verandering, die in het Engelsche Ministerie plaats greep; Lord John Russell is afgetreden; als reden heeft hij daarvan het volgende opgegeven: In het midden van November ll. had hij aan graaf Aberdeen voorgeslagen, een eenvormig Ministerie met Lord Palmerston aan het hoofd, in te stellen, doch was daarin niet geslaagd. Laatstleden zaturdag had hij weder dergelijken voorslag gedaan, doch helaas weder zonder vrucht. Derhalve was hij niet in staat, het voorstel van den heer Roebuck te bestrijden, daar hij noch loochenen kon, dat er misslagen in het oorlogvoeren begaan waren, noch verbeteringen voor de toekomst kon beloven. — In de zitting van het Lager Huis van 26 dezer, zeide Russel o. a. de volgende merkwaardige woorden, die op officiële wijze de treurige berigten over het Engelsche leger in de Krim bevestigen: 〃Niemand kan den beklagenswaardigen toestand van het leger voor Sebastopol ontkennen, (toejuiching van de zijde der oppositie). De van daar ontvangen berigten zijn treurig, ja vreesselijk en hartverscheurend, en ik ben overtuigd, dat niemand ook slechts een oogenblik zou weifelen om stappen tot vermindering dier ellende te doen. Ik moet bekennen, dat er betreffende den oorlog zaken zijn, die ik door mijne ambtsbetrekking heb leeren kennen, en die voor mij geheel onverklaarbaar zijn. De toestand van het leger is voor mij geheel onverklaarbaar; want wanneer iemand in het vorige jaar als reden tegen de expeditie had aangevoerd, dat ons leger slechts zeven mijlen van de zee en van eene voortreffelijke haven verwijderd zou zijn, en dat het niettemin gebrek zou lijden aan levensmiddelen, kleeding en woning, en wel in dien graad dat wij dagelijks 90 a 100 soldaten zouden zien omkomen, dan zou ik dergelijke voorstelling bespottelijk hebben genoemd. En toch kennen wij den beklagingswaardigen uitslag onzer onderneming." En verder: 〃Ik ben het met het besluit der meeting te Leeds eens dat de oorlog met de grootste kracht moet gevoerd worden willen wij een eervollen vrede verkrijgen. (Toejuichingen.) Wordt de oorlog op deze wijze gevoerd, dan geloof ik dat wij den moed niet behoeven te laten zinken, want met den bijstand van Oostenrijk, die thans zeker is, kan ik aan den nederlaag van Rusland niet twijfelen. Oostenrijk zal met 500.000 man tot onzen bijstand in het veld rukken, en op de trouw van onzen bondgenoot den Keizer der Franschen kunnen wij rekenen. Ik heb die overtuiging bij mijn laatste bezoek in zijne hoofdstad verkregen, en met deze voordeelen, geloof ik, kunnen wij een van beiden hopen, wat of uiterst voordeelig of uiterst eervol is; of eene eervolle vrede voor Engeland en Frankrijk, of zulk eene bijeentrekking van troepen tegen den Czaar, dat zijne val onvermijdelijk wordt." Verder deed hij opmerken, dat zijne verwijdering uit het kabinet welligt de benoeming van Lord Palmerston, tot minister van oorlog, zou gemakkelijk maken. In dit geval zouden 's lands belangen wel behartigd worden, daar de oorlog alsdan met meer kracht dan immer zou worden voortgezet, iets, waardoor men tot een eervollen en gewenschten vrede kan geraken.

In dezelfde zitting heeft de heer Roebuck zijne motie tot het instellen van een onderzoek naar het beleid van den oorlog gedaan en ontwikkeld, waartegen Lord John Russell verklaarde, dat hij zich met de hand op het hart niet kon verzetten. De correspondentie tusschen hem en den Graaf van Aberdeen, waarbij hij steeds op eene verandering in dat beleid had aangedrongen, legde hij aan het Huis over.

De motie door den heer Vernon Smith en den heer Walpole ondersteund zijnde, meende Lord Palmerston de oorzaken der aftreding van Lord John Russell te moeten wraken. Hij stemde toe, dat men den oorlog met meer kracht en voortvarendheid moest voortzetten. De Minister Sir Sydney Herbert bestreed mede de motie, terwijl hij tevens te kennen gaf, dat eerstdaags vele transportschepen, tot vervoer van troepen, proviand en kleedingstukken, zich naar het tooneel des oorlogs zouden begeven, en eindelijk uitte hij den wensch, dat het Huis, door het te nemen besluit, regtstreeks eene goed- of afkeuring van de houding der regering te kennen mogt geven.

In het Huis der Lords besloot Lord Aberdeen zijne opheldering met de verklaring, dat de ministers het gedane voorstel, tot het instellen van een parlementair onderzoek naar het beleid van den oorlog zullen blijven bestrijden, ondanks de aftreding van een magtigen en invloedrijken ambtgenoot.

Als de motie des heeren Roebuck wordt aangenomen, dan zal hoogstwaarschijnlijk Lord Palmerston optreden als Minister van Oorlog, vroeger door de ultramontaansche partij in Europa Lord 〃Stokebrand" geheeten, en door velen ook thans weer beschuldigd, dat hij zijne revolutionaire hand heeft in de Spaansche woelingen en in den toeleg der Sardinische liberale partij, om de kloosters op te heffen. Zij durft dat nu niet hardop zeggen, omdat Engeland met Frankrijk tegen de Grieksche kerk te velde trekt! Opmerkelijk is echter de bekentenis van Russell, dat het leger in de Krim groote ellende lijdt en het kwaad toch niet te verhelpen is. Hoe vernederend voor het bij uitnemendheid practisch en administrative Engeland! Administrative Engeland? ja, in handel- en fabrijkzaken, maar waarlijk niet in oorlogs bureaux. Tot een proefje daarvan het volgende:

Onlangs kwam te Balaklava aan; een schip met laarzen en schoenen. Dat was eene kostbare lading en met smart gewacht, want de Engelschen, dat weet men, staan in de loopgraven tot de kuiten in 't water.

't Schip was in der haast bevracht en had geen factuur. De Engelsche militaire administratie had daartoe geen tijd.

De kapitein liet dus zeggen, dat hij er was met laarzen en schoenen, doch die tijding bereikte het regte oor niet. Den kapitein werd gelast, om de achterste plaats in te nemen van de schepen, die gelost moesten worden en zoo zijne beurt af te wachten. Een dag later echter, kwam er van Lord Raglan een agent met een brief, waarin de Opperbevelhebber gelastte, om dadelijk een schip naar Constantinopel te zenden, tot het transport van den agent, die derwaarts ging met een dringenden last. 't Schip, dat het laatste was in de rij der op lossing wachtende, werd gekozen en ging onmiddelijk onder zeil. De wind was goed en men zeilde genoegelijk naar het oude Stamboul, de residentie van den „kleinen Grooten Heer." Even voor de aankomst aldaar, stonden de bevelhebber van het schip en de agent van Raglan met elkanderen te praten en polsde de eerste den tweeden over het doel zijner gewigtige zending en den tijd, dien hij noodig zou hebben, om die te volbrengen. Onderwijl plasten de dappere Engelschen steeds zonder of met oude schoenen in 't loopgraven-water. Een zeekapitein, zelfs een Engelschen, kan nieuwsgierig zijn, en een agent weet ook altijd niet te zwijgen. De laatste fluisterde hem dan ook, na eenige aarzeling, in 't oor: *ik moet den Sultan vragen om laarzen en schoenen.* „Wat? — riep de zeekapitein, en zette een mond als een oud-Hollandsche gaper voor een tabakswinkel — wat? gij gaat uit en met *mij* om *schoeisel*, en ik heb het geheele schip vol *Engelsche laarzen en schoenen!*" — De agent gaapte nog wijder en sprak geen enkel woord, en de kapitein liet zonder nieuwe order af te wachten, het schip keeren, en zeilde wat het zeilen kon, terug naar Balaklava.

Dat is accuratesse!

Is het wonder, dat, zooals de jongste berigten melden, Engelsche soldaten deserteeren *naar* Sebastopol?

Dáár is men goed gekleed en dáár is goede menage!

Uit Rome verneemt men thans weinig nieuws. De kerkelijke feesten, naar aanleiding van Maria's onbevlekte ontvangenis-verklaring, hebben opgehouden, en vinden nu, door geheel de Catholijke wereld weerklank en navolging. Zoo werd te Madrid daags vóór het Driekoningenfeest (op 't welk de Koningin, volgens gewoonte, in een gouden kelk goud, wierook en myrrhe ten offer bragt, ter herinnering aan de offergiften der Wijzen van het Oosten), in de Koninklijke kapel de uitspraak van den Paus plegtig herdacht en het *Madonna-beeld der overwinning*, door Pius V aan Koning Filips II geschonken, eene fraaije gouden kroon, schitterend van paarlen en brillanten, op het hoofd geplaatst. De Koning gaf dat geschenk.

Om onze lezers eenig denkbeeld te geven van de „Mariavereering", thans inderdaad ten top gevoerd, zullen wij eenige regelen mededeelen uit den tekst der Pausselijke bulle, betreffende het leerstuk der onbevlekte Ontvangenis van de Moeder des Heeren:

„Hare voortreffelijke schuldeloosheid, hare reinheid, hare heiligheid, hare ongeschondenheid, bewaard voor elke bezoedeling der zonde, haar onbeschrijfelijke rijkdom aan alle hemelsche genade, aan alle deugden, aan alle voorregten, hare grootheid, van dat alles hebben de kerkvaders het afbeeldsel gezien, nu eens in de *arke Noach*, die, na door God daargesteld te zijn, ongedeerd aan de algemeene schipbreuk der gansche wereld ontkwam; dan weder in de *ladder*, welke Jacob van de aarde tot in den Hemel zag reiken, en langs wier treden de Engelen Gods op- en afklommen, terwijl God zelf op den top er van rustte; ook weder in de *haag*, welke Mozes geheel in vlam zag ter heilige plaatse, en die te midden der flikkerende vlammen, in plaats van te verbranden of eenige de minste vermindering te ondergaan, wonderdadig bloeide en met bloemen zich bedekte; dan in dien *onoverwinbaren toren* tegenover den vijand, waaraan duizende schilden zijn gehangen en de volle wapenrusting der sterken; dan in dien *gesloten tuin*, die niet verkracht kan worden en waarin door geen list bedorf kan worden gebragt, dan in de *schitterende stad* van God, wier fondamenten op den heiligen berg rusten; dan in dien *heerlijken tempel Gods*, die blinkende van Goddelijke pracht, vol van de glorie des Heeren is; eindelijk in een aantal andere zinnebeelden van denzelfden aard, naar welke, volgens de overlevering der kerkvaders, de verhevene waardigheid der moeder Gods, hare vlekkelooze onschuld en hare voor allen smet behoede heiligheid, op bewonderenswaardige wijze voorgesteld en voorspeld zijn geworden."

Terwijl men zoo goud en edelgesteenten om het stomme Madonna-beeld der overwinning hing, was het te Madrid woelig en liepen de jongens bij hoopen in de straten, zingende: *leve Garibaldi! leve de nationale militie! dood aan Pius IX! leve de vrijheid!* Dit schreeuwden zij, ten aanhoore van eene menigte volks, die geheel lijdelijk bleef. En dat in het R. Catholijk Madrid, waar, 't is nog niet lang geleden, aan het lijk van een Protestant geene fatsoenlijke begrafenis kon ten beurt vallen!

Maar 't is geen wonder, dat op straat zulke tooneelen geschieden, en er de kreet wordt gehoord; „weg met Pius IX!" Immers in de Cortes hoort men schier dezelfde taal, al zij het dan ook in minder hevige bewoordingen. Zoo slingerde de heer Battles de geestelijkheid in eene openbare zitting zoo veel harde beschuldigingen naar het hoofd, dat eenige pastoors, die op de tribunes zaten, zich verwijderden, en noemde hij den kanonik der hoofdkerk van Valencia kort weg een *slechthoofd* en *dief!*

De toestand in Spanje is over 't geheel bedenkelijk, en allerlei geruchten van opstand en poging tot opstand doorkruisen het land: Maar tot welk doel? Dat is gemakkelijk uit te cijferen, want de democraten, zoowel als de ultramontanen, hebben belang bij eene omverwerping van dit Ministerie, de eerste omdat het te behoudend, de anderen omdat het te liberaal is.

Zoo leverde op 19 Januarij de zitting der Cortes een allerbelangrijkst doch ook onstuimig tooneel op. Eenige leden deden het voorstel, dat de Cortes zouden verklaren; „*het tegenwoordig kabinet is niet meer in staat te regeren.*"

De voorlezing van dit voorstel bragt eene onbeschrijfelijke beweging in de zaal.

Die 't woord onmiddelijk opvatte was Espartero, de Hertog der Overwinning. Hij beweerde dat het kabinet homogeen! was, en verlangde dat de Kamer het voorstel niet in overweging zou nemen.

Een der onderteekenaars trok daarop dadelijk zijne handteekening in, en wel onder het gelach der kamer. Die straf was verdiend! Men moet weten waartoe men de pen opneemt.

„Zet mijn naam in de plaats van de doorgehaalde'" riep de heer Figueras, een republikein, en de bergpartij juichte hem toe.

De heer Asensio, dagblad-redacteur, verklaarde, daarop, dat de onderteekenaren van het voorstel elk der leden van het kabinet, en vooral den Hertog der Overwinning, hooge achting toedroegen, maar dat zij de rigting der door hen gevolgde staatkunde niet konden huldigen, omdat die staatkunde *geen algemeen denkbeeld* tot grondslag had.

Dit was eene *algemeene* beschuldiging, die wel toelichting noodig had. Een revolutie-term, wel meer gehoord, en van luttel beteekenis.

Espartero hernam het woord en zeide, dat hij de Cortes des noods zou verdedigen tegen 10.000 man. Hij zou op zijn post blijven, tot dat zijn ligchaam gebroken was als zijn degen.

Toejuichingen zonder einde.

„Ik zou *ook* de laatste niet zijn, om die kamer te beschermen, voegde de heer Asensio hem toe, maar thans vragen wij slechts beraadslagingen, wier resultaat, als 't Ministerie zich weet te regtvaardigen, de Regering meer kracht zal bijzetten.

Nu stond O'Donnel op.

„Neem het voorstel aan! — riep hij — want het regeren wordt mij lastig, en ik verlang hoe eerder hoe liever af te treden!"

En hoe heeft de man welligt vroeger naar een Ministerrok gehunkerd! Hij zag toen het goud *daarop*, maar hij wist niet hoe het *daaronder* kon knellen.

Rust en tevredenheid onder het pij-buis des eenvoudigen landmans, is beter, dan kwellinge des geestes, ijverzucht en nooit voldane begeerte naar wereldsche grootheid, onder den rijk versierden en gedecoreerden rok eens Staatsmans.

Maar dat is eene waarheid, die men moeijelijk *gelooft*, voor de proef er van genomen is. Dat ziet men aan O'Donnell. Hij met Espartero staan zelfs boven Spanjes Koningin, die thans niet veel meer is dan eene speelpop, en naauwelijks heeft de gevierde man des Volks eenige maanden volop genoten wat een Ministerstoel en eene Minister-portefeuille kunnen opleveren, of hij roept: „de magt en de grootheid vallen mij lastig — ik wensch af te treden!"

„Maar — liet hij er onmiddelijk op volgen — men moet niet kunnen zeggen, dat ik antwoord schuldig was aan hem, die mij de achting, waarop ik als politiek Staatsman regt heb, onthoudt. Wie zou op 28 Junij, toen ik uit Madrid toog, tot vervolging van de vijanden des Volks, gezegd hebben, dat ik, met de achtenswaardige Generaals, die mij vergezelden, in verdenking zou geraken?"

Weemoedige bittere klagte! Wie zou dat gezegd hebben? Had hij de geschiedboeken der revolutien, zoowel uit vroegeren als uit onzen tijd, maar opengeslagen, dan zou hij talloozo bladzijden hebben gevonden, waarop hij zijn lot in de toekomst had kunnen voorzien en ook dat des Spaanschen Volks. Wat moest b.v. Lamartine ondervinden en wat is er geworden van het Frankrijk in 1848? O, de volksgunst bloeit zoo kort, en 't is geschied, dat de kleuren van het beeld eens volksvriends nog niet droog waren, toen hij, aan wiens trekken de menigte zich zooeven nog wilde verlustigen, reeds verjaagd was of het hoofd op een schavot verloor!

Maar die klagte van O'Donnell maakte toch indruk, omdat zij gegrond was. De vergadering werd stil. Zij boog zich voor de waarheid, voor gekrenkte verdienste.

„Wij zijn het ééns — vervolgde O'Donnell — en die het ontkent — wie zijn ze?" De heer Asensio, die *zegt* monarchaal te zijn, en de heer Figueras, die zich *uitgeeft* voor een republikein! Onze tegenstanders zijn wel *homogeen!* Wilt gij ons dus niet langer als Ministers — neemt dan de heeren Asensio en Figueras en belast hen met de zamenstelling van een nieuw kabinet!"

De zaal weergalmde van het bravo! en het einde van het parlementair gevecht was, dat het voorstel werd afgewezen met 138 tegen 69 stemmen.

Dus toch eene partij, 69 stemmen tellende, tegen het Ministerie. Die is sterk en kan later, als men geleerd zal hebben bedaarder te spreken en ernstige politieke staathuishoudkundige zaken behandelt, veel belemmering veroorzaken.

De Minister van Finantien, Sevillano, vroeg zijn ontslag. Deze sprak weinig, maar deed meer dan eenig ander Minister in de bekende wereld. Hij betaalde uit zijn eigen zak wat de schatkist niet had. Daarmede te *beginnen* was wel te doen, maar *voort te gaan!* Zou er iets zijn, vooral in Spanje, dat spoediger verveelt? De Natie toch wil *veel politieke regten* hebben en *weinig betalen* — zij wil van de Regering *goed werk*, maar geeft *geen gereedschap* — *bouwt* met veel handigheid *barricades*, maar *spijkert* te gelijker tijd de *deuren van de belastingkantoren* digt — zij stelt grooten prijs op haar *burgerschap*, maar 't dient haar niet op 's Lands *kohier* te staan als *non-valeur* . . . Zie, in zulk een Land zelfs een Hertog der Overwinning te zijn, dat beteekent al zeer weinig. Wij hebben voorspeld, welk lot Spanje wachtte, en onze lezers zullen erkennen, dat ons oordeel juist was.

De heer Sevillano is als Finantie-Minister door den heer Madoz, Voorzitter der Cortes, vervangen, die zeer gesteand is voor een verkoop der goederen van de *kerk*, om daarmede de schulden van den *staat* te betalen, en die daarvoor het verlies der gunst van Rome wagen wil.

De heer Soulé keert naar Amerika terug, begeleid, naar wij kunnen verzekeren, van den wensch der Spaansche Regering, dat hij nimmer in Madrid moge terugkomen.

Volgens berigten uit Spanje, tot 23 dezer loopende, heerschte daar voortdurend de grootste gisting, die elk oogenblik tot een burger oorlog kon leiden. In den nacht van 21 op 22 Jan. hebben reeds eenige ongeregeldheden in de straten van Madrid plaats gehad; de policie heeft bij die gelegenheid een kar met wapens en krijgsbehoeften, bestemd voor Montemolinisten, in beslag genomen.

Telegrafische berigten.

Londen, 29 Jan. Het voorstel van den heer Roebuck, strekkende om een onderzoek in te stellen naar het beleid van den oorlog, is in de zitting van het Lagerhuis van heden *aangenomen*, met eene meerderheid van 157 stemmen. Het Ministerie, dat zich krachtig tegen de motie had verzet, heeft dus de nederlaag geleden en is afgetreden. Lord Palmerston is benoemd tot premier-minister en door de Koningin belast met de zamenstelling van een nieuw ministerie. (Hieruit blijkt de gegrondheid van het vermoeden, reeds voor een paar dagen geuit, dat de aftreding van lord John John Russell alleen ten doel had, den val van het wankelend kabinet te verhaasten, om zoodoende tot een ministerie Palmerston—Russell te geraken.

Balaklava, 16 Jan. Dagelijks wordt nieuwe proviand aangebragt. De grond voor Sebastopol is verscheidene voeten hoog met sneeuw bedekt.

Marseille, 29 Jan. Er zijn berigten uit Constantinopel ontvangen met tijdingen uit de Krim tot 18 dezer. Het weder werd zachter. De Turken waren geheel ontscheept. De kanonnen der belegeraars bragten aan de binnenwerken van Sebastopol schade toe.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Van wege het dep. van Kolonien is het navolgende, door middel der *Staats Courant*, medegedeeld: „Met den jongsten overlandpost is alhier aangekomen de kapitein-luitenant ter zee *G. Fabius*, die met het door hem gecommandeerde stoomschip *Soembing* Japan op den 26 October had verlaten. „De genoemde hoofd-officier heeft alhier berigten aangebragt, waaruit blijkt, dat de door de Nederlandsche Regering aangewende pogingen het gunstig resultaat hebben opgeleverd, dat Nederland, in afwachting eener definitieve regeling van de zaak, de stellige verzekering heeft verkregen, dat het in Japan nimmer voor andere volken zal achterstaan, en dat voor de Nederlanders van nu af, behalve hunne vestiging op Decima, ook de havens van Simoda en Hakodade zullen zijn opengesteld. De *Soembing* is, nadat de officiële mededeeling daarvan aan het opperhoofd op Decima was gedaan, onmiddelijk naar Java teruggekeerd, ten einde de tijding daarvan over te brengen. De gouverneur-generaal van Nederlandsch-Indie heeft de erlangde uitkomst van genoegzaam gewigt geacht, om den gemelden hoofd-officier met de overbrenging der daartoe betrekkelijke depêches herwaarts te belasten. „Wij voegen hier met genoegen bij, dat de Japansche Regering bij deze gelegenheid de meeste toenadering en welwillendheid jegens Nederland heeft betoond. Aan het opperhoofd op Decima, mr. *J. H. Donker Curtius*, heeft z zelfs vereerende bewijzen geschonken van vertrouwen e hoogachting, en de kapitein-luitenant ter zee *Fabius* hee bovendien van wege den Keizer buitengewone blijken va onderscheiding ontvangen.

— Men leest verder in de *Staats-Courant:* „Men weet dat britsche vlootvoogd Stirling in den vorigen herfst met oorlogschepen Nangasaki bezocht en van het japansche g vernement eenige voordeelen voor de britsche scheepvaa verworven heeft. In Engeland verwacht men spoedig openbaarmaking van het daarover gesloten verdrag, da het aan het Parlement moet worden medegedeeld. Intu schen leest men in een omstandig verslag omtrent de ze ding van den admiraal Stirling, hetwelk uit eene goede bro afkomstig schijnt, het volgende: „In het antwoord op de brief van den admiraal zeide de keizer, dat hij den in E ropa uitgebroken oorlog betreurde, maar daarin op geenerl wijze partij kiezen wilde; doch dat hij aan de Engelsche hetzelfde zou kunnen bewilligen als hij aan andere vree delingen bewilligd had, hoewel aan de Nederlanders en Ch hunne uitsluitende voorregten voorbehoudende. Daa op is de onderhandeling aangevangen en een verdrag geslo ten, hetwelk aan de Engelschen, naar verzekerd wordt niets meer en niets minder bewilligt dan commodore Perr voor de Vereenigde Staten heeft verworven. Doch aanzaande de buitenlandschen handel blijft het bij het oude, dat is: aa de Japanezen is alle handel met buitenlanders, de Neder landers en Chinezen uitgezonderd, voortdurend verboden."

— Men schrijft uit Lonneker van den 22 Il. De knecht van een landbouwer te Eschmarke, gepasseerde Zaturdag bij een ander hout gehakt hebbende, had volgens gewoonte eenen goeden borrel gedronken, toen hij zich des avond met twee zijner makkers huiswaarts begaf. Volgens num meening nog niet genoeg van den verderfelijken jenever ge bruikt hebbende, gingen zij naar eene herberg, die hun v ver uit den weg lag. — De bedoelde knecht liet zijn geze schap omstreeks 9 uur vertrekken en bleef nog een geru men tijd. Eindelijk vertrok hij, doch door den drank b dwelmd, ging hij in eene turfschuur, nabij de woning va zijnen boer, liggen, waar zijn lijk den volgenden morge werd gevonden.

— Van de passagiers-goederen aan boord van de zoo noo lottige verongelukte *Hendrika*, werd dezer dagen een flu met zilveren kleppen aan een instrumentmaker te 's Graven hage ter herstelling aangeboden. De maker herkende haa en wist dat zij zich aan boord der *Hendrika* had bevonden Het bleek dat zij thans het eigendom was van den heer *B.* fluitist, te 's Hage, die haar gekocht had van een koopma deze van een ander koopman, en deze wederom van een visscher onder Loosduinen. De policie houdt zich met ee naauwkeurig onderzoek der zaak bezig.

— Met het voorjaar zal eene schroefstoomboot beginne te varen van Zwolle op Harlingen in verbinding met die va Harlingen op Londen. De aanlegplaatsen zijn Hasselt, Zwart sluis en Genemuiden.

— Eene schrijffout kan tot zonderlinge gevolgen aanleidin geven. In het autographisch testament van den onlangs over leden baron *van Brienen* komt de bepaling voor, dat *elk Roomsch-Catholijke* te Amsterdam uit de nalatenschap zal er langen *f* 250. Letterlijk opgevat, zou dus aan elke Amster damsche vrouw, welke die godsdienst belijdt, zoodanige so moeten worden uitgekeerd, en het saldo zou dan waarschij lijk wel het beschikbaar gedeelte (een vierde) der Nalate schap overtreffen. In verband met voorgaande volzinnen er evenwel uit af te leiden, dat hier slechts de Roomsch Catholijke *geestelijken* worden bedoeld, doch het woor *geestelijken* is in de pen des testateurs gebleven. Hoe dit het is nog geheel onzeker, of wel zoo gaaf zoodanige ui legging zal worden aangenomen, en de zaak niet door re terlijke beslissing zal moeten worden uitgewezen.

— Ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling, die in d jaar te Parijs zal worden gehouden, zal er tevens, even a zulks te Londen geschiedde, eene vergadering plaats hebbe van de Algemeene Evangelische Alliantie. In den uitnood gingsbrief, onderteekend door den heer *Fisch*, president va de Fransche afdeeling der alliantie, lezen wij het volgend

„Ten einde aan deze zamenkomst een meer praktisch n te geven, worden er onder ons toezigt een aantal rapport opgesteld, die met elkander vereenigd eene godsdienstig statistiek zullen uitmaken, volledig, naar wij nopen, d er nog eene bestaat. Wij zullen de hulpbronnen en de beho ten der geheele kerk in 't licht trachten te stellen, niet aan eene ijdele nieuwsgierigheid te voldoen, maar om krachten te regelen; om op zwakke of bedreigde punten aandacht der christenheid te vestigen en om overal werkza heid, liefde en gebed te vermenigvuldigen. Wij wensc geene schitterende parade te houden, maar eene groote penschouwing van het leger des Heeren. Zeven algemee rapporten zullen over de volgende onderwerpen gaan; Eva gelisch Verbond, uitwendi e moeijelijkheden, die de evang lisatie ontmoet, zending tot niet-christelijke volkeren, dagsviering en jongelingsvereenigingen. Dertien rapporten door uitstekende mannen in de verschillende landen opgeste zullen licht verspreiden over den godsdienstigen toestand va Engeland, Schotland, Ierland, Amerika, Frankrijk, Neder land, Belgie, Zwitserland, Italie, Duitschland, de Noordsch Rijken en Rusland, Turkije, het Joodsche volk en, zoo m gelijk, de Oostenrijksche Staten. Wij zijn er op uit, om d medewerking van specialiteiten uit ieder land te verkrijgen ten einde, na de lezing van ieder rapport, mondeling de aa geroerde onderwerpen aan te vullen." Ter beoordeeling v de waarde der verschillende rapporten zal 't van groot be lang zijn, te weten, wie in verschillende landen, b. v. Ne derland, met het opmaken er van zijn belast. Er konde uit ons midden stemmen opgaan, die een allertreurigst den beeld gaven van onzen godsdienstigen toestand en er konde ook anderen worden gehoord. *Kerk Weekbl.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De gom Elastiek, dus meldt ons het *Journal du Havre* wordt dagelijks van meer algemeen gebruik; zoo begint m men thans de schepen ter vervanging van de koperen hui te bekleeden met platen van geharde en geplette gom Ela stiek. De compositie door haren uitvinder, den heer *Duran Metallo para* genoemd, oxydeert niet zoo als de metale platen; men heeft op zee geen last van mos en schelpen, onderhoudt de oppervlakte van het vaartuig in een gladd en effen toestand, als of het geëmailleerd was. Deze plat kan men ook zeer goed gebruiken tot bekleeding van a plaatsen, vloeren, muren enz., waar men last van de voc tigheid heeft.

— Geheel Frankrijk is thans met een sneeuwkleed ombu van het Noorden tot het Zuiden. Te Toulouse is de kou nog vroeger gekomen en nog heviger geweest dan te Lyo in de nabijheid van de Pyreneën is meer sneeuw dan o gevallen, terwijl de koude in de zuidwestelijke departeme ten tot 6 à 7 graden klom, maar onder dezelfde breed verderop minder hevig is. In het zuidoosten is de kou zeer vinnig. De dagbladen van Marseille spreken van h vallen van eene groote hoeveelheid sneeuw, hetwelk in d streken eene zeldzaamheid is.

— Men spreekt al meer en meer van het organiseren een Fransch legerkorps, dat op het vasteland zal handele Het zoude 80.000 man sterk zijn, voornamelijk getrokk

het leger van Lyon en uit het kamp van Boulogne. Onder de generalen, die men met het opperbevelhebberschap dood ... wanneer althans de keizer dit zelf niet op zich ... behoort ook generaal Schramm. Om de Russische grenzen te bereiken, zoude men den weg nemen over Piemont, Milaan en Venetie, vermits Oostenrijk er zoo hoogen prijs op stelt, om zich aan de Mazzinisten in Italie te verbonen aan de zijde der Franschen.

— Behalve de reeds naar de Krim gezonden versterkingstroepen zullen nog 95 man — in plaats van 75, zoo als eerst besloten was — van elk regement naar het tooneel des oorlogs vertrekken, ter aanvulling van de door ziekten en de vijandelijke kogels veroorzaakte leemten.

— Men schrijft uit Parijs: Er wordt aan gearbeid, om de Engelsche troepen in de Krim zooveel mogelijk met de onzen te doen zamensmelten, om bij onze bondgenooten een beter begrip van militaire administratie te vestigen. De band tusschen Oostenrijk, Frankrijk en Engeland wordt telkens inniger. Met de groote tentoonstelling hoopt men zelfs op het bezoek van den Keizer van Oostenrijk en de koningin van Engeland; invitatiën zijn aan beiden gezonden: ook de koning van Pruissen is uitgenoodigd.

ENGELAND.

Twee maanden geleden mishandelde een soldaat in de kazerne te Windsor een hond derwijze, dat het beest niet scheidde met janken; eindelijk beet hij het zelfs in het oor; daarop beet de hond den man in de lip, en den 25 dezer is de onvoorzigtige, na volslagen razend geworden te zijn als een hond geblaft te hebben, met schuim op den mond in watervrees overleden.

DUITSCHLAND.

Het gevangenis-systeem in Pruissen schijnt eene geheele verandering te zullen ondergaan. De ingevoerde eenzame opsluiting (cellulaire-gevangenissen) heeft zich als onvoldoende en zeer nadeelig doen kennen, zoodat eene wijziging in het systeem reeds ingevoerd is geworden. Men is thans meer geneigd, om de gevangenen in de vrije lucht, aan publieke werken, bezig te houden. Op speciaal bevel van den koning, heeft het ministerie van Binnenlandsche zaken eene bijzondere kommissie daartoe benoemd, onder voorzitterschap van den minister *v. Westphalen* en den generaal-politie-directeur *v. Hinckeldey*; deze kommissie heeft hare werkzaamheden reeds begonnen.

— In Montenegro viert men feest ter gelegenheid van het huwelijk van prins *Danielo* met Mej. *Koekvich*, koopmansdochter uit Triest. De feesten duren 8 dagen.

— De Duitsche Bondsdag heeft II. dingsdag een begin gemaakt met zijne beraadslagingen over het vraagstuk, betreffende de mobielverklaring der bondscontingenten. Zoo als te voorzien was, heeft de Pruissische gezant zich tegen het voorstel verklaard, terwijl de overige gezanten, met uitzondering van den Hanoverschen, die dadelijk bereid was zich te verklaren, eerst instructien van hunne hoven moesten vragen. Daar het kabinet van Weenen deze zaak met alle kracht doordrijft, is het te verwachten, dat eene beslissing in allen geval niet lang op zich zal laten wachten. Oostenrijk zal voorstellen den jeugdigen Keizer tot generalissimus van de bondstroepen te benoemen.

RUSLAND-TURKIJE.

Bij de uitgebreide krijgstoerustingen in Rusland wekt er ... al bijzondere aandacht de zamenstelling van 4 bataillons scherpschutters, elk van 1,000 man; deze worden geheel uit de vrijgemaakte kroonlijfeigenen, in zooverre zij zich met jagen hebben bezig gehouden.

— De *Moniteur de l'Armée* geeft een uitvoerig verslag van den staat der belegeringswerken voor Sebastopol, vooral aan de Fransche zijde. Er blijkt uit, hoezeer de strijdende partijen elkaar reeds genaderd zijn, en hoezeer de Russen van elk hulpmiddel, dat de grond hen aanbood, gebruik hebben gemaakt, om hunne stelling te versterken. De landbatterijen, de verschansingen, de hinderlagen, de beletselen van allen aard, die door de Russen worden opgerigt, zijn ontelbaar. Diepe grachten verdedigen de positien en zelfs de straten zijn gebarrikadeerd. De stad zelf schijnt eenzaam en verlaten, ofschoon de woningen open zijn, en de gevangenen beweren, dat de soldaten er bivouakeren. Niets hoort men in de stad dan het eentoonig gebulder van het geschut. — Van weerszijden ligt men achter hoopen steenen, achter zandzakken of gaten op elkaar te loeren, met de vinger aan den trekker, om een onschuldige maar nieuwsgierige, die van deze of gene zijde het hoofd vertoont, een kogel toe te zenden; die meestal wordt er geraakt, want de scherpschutters zijn ... ed. Het wacht houden in de belegeringswerken is van ... zoo moeijelijken aard, dat alleen de oude soldaten het kunnen doen; de jongeren moeten er zich nog aan gewennen. Men verbeelde zich trouwens, dat men 24 uren lang moet staan, zonder het heen en weder trekken mede te rekenen. En de 3 nachten slijt men er een in een gat of sloot met water gevuld, waar men geen vuur kan aanhouden, om zich te warmen. Met den rug rust men tegen een schansdorf, met de voeten op eenige steenen, die op elkaar zijn gestapeld, de hand aan 't geweer, zonder elkaar te kunnen zien, tegen den slaap strijdende, en steeds op zijne hoede, om op 't minste alarm voorwaarts te gaan. Dat is de militaire moed niet voor een gevecht, voor een veldslag, maar voortdurend op de proef gesteld — Een der laatste nachten, bij hevigen regen en stik donker weder, zagen de schildwachten langs zich heen glijden, 't geen men in 't leger verloren kinderen noemt, omdat zij hun leven aan de meest gewaagde ondernemingen veil geven. Het waren 20 man, onder commando van den officier *Benner* de vijandelijke werken gingen verkennen. Allen lagen op den moddergrond en kropen in de grootste stilte voorwaarts, plat op den buik liggende. Twee gingen vooruit, de officier met de overigen volgden. Zij kwamen zoo glijdende over den grond aan een vijandelijken post, die achter eene aardenhoogte was geplaatst; die het hadden die kunnen overrompelen, maar dat was de bedoeling niet. Men moest den post voorbij. De grootste helft bleef hier achter, om den vijandelijken post in 't oog te houden; de officier met 5 der meest handigen schuiven voor bij den post, langs eene sloot komen zij aan de vijandelijke werken. Deze zijn hecht gebouwd, eene gracht met water gevuld snijdt ze af. Men gaat steeds voort en komt aan een loopgraaf, waarin de vijand arbeidt; men hoort de arbeiders praten; ze werken aan eene mijn; de soldaten staan in het water; men hoort ze hoesten. Men onderkent den geheelen loop van de mijn. Een kanonskogel kan voldoende licht verspreiden, om de bespieders te doen zien. De officier geeft het teeken tot den aftogt. Gelukkig vereenigt men zich met de achtergeblevenen. Nu zou men het tiental Russen op den voorpost kunnen overrompelen; maar waartoe zou het dienen, dat men 10 Russen afmaakt; men heeft er meer nut van, verder de vijandelijke werken na te gaan. Ten laatste keert men doornat, en met modder bedekt langs de schildwachten terug, die reeds ongerust waren over het wegblijven der dapperen. — Zoo iets geschiedt telkens.

— Aan den *Times* wordt uit Weenen geschreven, dat volgens Russische berigten uit Sebastopol vele soldaten der geallieerden naar de Russen overloopen.

— Directe berigten uit Russisch Polen, schilderen als uiterst treurig den tegenwoordigen toestand der ingezetenen. De buitengewone contributien aan geld, granen en paarden voor de troepen, gaan alle begrip te boven. De ligting van rekruten geschiedt met eene voorbeeldelooze gestrengheid. Met uitzondering der geestelijken, moet alles soldaat worden; zelfs de gehuwden worden van hun bed geligt. Langs de Russisch-Oostenrijksche grenzen staan honderde wagens gereed, om de archiven, voorraad van wapenen, enz. op het eerste bevel meer landwaarts te vervoeren.

— In de brieven die de *Times* uit de Krim ontvangt, leest men verscheidene bijzonderheden — waarvan de hoofdpunten hier worden medegedeeld: — De houten huizen of hutten waren op 2 Januarij nog niet ontscheept. Het Engelsche leger verloor dagelijks of in de 24 uren de diensten van ongeveer 100 man, die ziek werden of bezweken. Er waren 3000 zieken in het kamp, behalve 7000 of 8000 zieken, gewonden en herstellenden in de hospitalen van den Bosphorus. Sedert den laatsten veldslag, die van den Inkerman, zijn 300 man der garde gestorven. Het 63e regement, dat 900 man telde, is tot 240 weerbare manschappen herleid, even als het 46e. De Franschen hebben soldaten, karren en paarden gezonden, om bijstand te bieden. De russische strijdkrachten op de hoogten van Tchernaya en om Tchorgoum verminderen zigtbaar (waarschijnlijk de invallende vorst ontwijkende.) Het verlies der Engelschen aan paarden is buitengewoon groot. De geheele brigade der ligte kavalerie heeft ter nauwer nood 60 paarden over. De vorst en sneeuw waren begonnen en de thermometer stond 10° onder nul. Men vreesde voor de noordewinden, die in de Krim zoo scherp zijn dat zelfs kozakken, die de kustwacht waarnemen, hunne posten verlaten. In den nacht van 4 op 5 Jan. stierven 60 paarden, en 150 man werden uit de loopgraven gedragen, zijnde half bevroren. Men sprak van anderen die op hunne posten waren doodgevroren. De laatste regels van een der brieven luiden: „De officieren van het commissariaat weten geen raad meer; hunne middelen van vervoer zijn bijna vernietigd. De muilezels en paarden verdwijnen ras en de manschappen schijnen te zullen volgen. Het is nu (omstreeks 4 uur in den namiddag) 23 graden Fahrenheit, men een bitter scherpen wind en de sneeuw is verscheidene voeten diep op sommige plaatsen in de vallei. — Van de vloot wordt berigt dat die thans hoofdzakelijk uit stoombooten bestaat, daar het jaargetijde geen oponthoud van zeilschepen toelaat. — Op de vraag van lord *Raglan* heeft onze intendance 10.000 kraagkapotjassen ter beschikking van het Engelsche leger gesteld, en de Engelschen loopen thans in Fransche uniform. Kan men grootere broederschap verlangen?

SPANJE.

Meer dan ooit is hier de stand van zaken ten hoogste gespannen. Men kan zelfs den burgeroorlog als op handen beschouwen. De *Leon Espanol* verzekert, dat de regering het stellige berigt heeft ontvangen van de aankomst van *Cabrera* en van *Don Juan*, broeder van den graaf *de Montemolin*. Eenige dagbladen beweren, dat de Carlisten thans zeer in de weer zijn, om van den graaf *de Montemolin* te verwerven, dat hij van zijne pretentiën afstand doe ten gunste van zijn broeder, die alsdan den naam zou aannemen van *Juan III*. Men verneemt voorts, dat een aantal der voornaamste Carlistische zaamgezworenen den 10den dezer te Elorrio eene geheime bijeenkomst hielden, die van middernacht tot het aanbreken van den morgen duurde, als wanneer drie vlug berede boodschappers in verschillende rigtingen met instructien werden gezonden. Het volk blijft bovendien zeer ontevreden, wegens de duurte der levensmiddelen en gebrek aan arbeid. En bij dat alles verkeert de schatkist in den meest wanhopigen toestand.

ASSEN, 31 Januarij.

TELEGRAFISCH BERIGT.

* **'s Gravenhage, 31 Jan.** Het Engelsche Hoogerhuis heeft het voorstel van Roebuck aangenomen met 305 tegen 148 stemmen, en is tot donderdag uiteengegaan. Het Britsche Ministerie vraagt ontslag. Voor Sebastopol is tot 22 dezer niets bijzonders voorgevallen.

De Minister van Financien heeft bepaald, dat de volgende meters en taxateurs van den turf zullen werkzaam zijn, en overgaan, als volgt: *F. B. F. Sonnenberg* van het 7de naar het 6de district, voor de gemeenten Beilen en Westerbork; *H. Lamberts* van het 6de naar het 8ste district; voor de gemeenten Emmen en Odoorn; *J. A. Vlug* van het 8ste naar het 9de district, voor de gemeenten Havelte, Nijeveen, Diever, Vledder en Dwingeloo; *C. P. Hulst* van het 9de naar het 10de district, voor de gemeenten Zuidwolde en de Wijk; *J. Nijenhuis* van het 10de naar het 11de district, voor de gemeenten Hoogeveen, Ruinen en Ruinerwold; terwijl tot meter en taxateur van den turf in het 7de district is benoemd *J. E. Römer*, thans kommies der 4 klasse te Weijerswold, en zulks door de gemeenten Coevorden, Dalen, Oosterhesselen, Sleen en Zweeloo.

— *G. Prijs*, veldwachter ter dezer stede, is tot geregtsdienaar te Zuijlichem, Provincie Gelderland, benoemd.

— Als eene bijzonderheid meldt men uit de gemeente Steenwijkerwold, dat onder de 59 jongelingen, die zijn ingeschreven voor de Nationale Militie van de ligting van dit jaar er zich 30 bevinden, die te klein van gestalte zijn.

— Bij Kon. besluit van den 16 Januarij 1855 no. 102 is aan den gepensioneerden kapitein der infanterie van het leger in Nederlandsch Indie *H. A. Steenmeijer*, thans te Assen, vergunning verleend tot het dragen van de uniform van het wapen, waarbij hij laatstelijk heeft gediend.

— Zaturdag j. l. heeft de timmerman *J. T. Steen* alhier een deerlijk ongeluk gekregen Bezig zijnde met in het stadsbosch een boom om te hakken, neemt deze bij het neervallen eene andere rigting als hij gedacht had, zoodat zijn been onder den boom komt; het dijbeen is hem daardoor gebroken en gekneusd; den man, die vrouw en kinderen heeft en onbemiddeld is, treft dit ongeluk dubbel

— Naar wij vernemen, heeft de heer Mr. *G. W. v. d. Feltz* verzocht, om als Burgemeester der gemeente Dwingelo te worden ontslagen.

— Men schrijft aan het *Zondbl* uit Meppel; „De geachte heer *A. S. Calhur* heeft de goedheid gehad ons inzage te verleenen van een brief, voor eenige dagen ontvangen van een in Melbourne Australie, zich bevindenden neef, zijnde een jongmensch van ongeveer 36 jaren, voor ruim 19 maanden derwaarts vertrokken om aldaar, met zooveel anderen, zijn fortuin te zoeken. Uit dezen brief, die gedagteekend was op den 20sten dag van de 9de maand van 1854, deelen wij eenige der belangrijkste bijzonderheden mede, in de verwachting, dat ze het lezend publiek niet geheel ongevallig zullen zijn. Wij vangen hieraan met het goud, dat toch ongetwijfeld voor een ieder veel, zoo niet de meeste aantrekkelijkheid bezit, en om hetwelk zich toch ook een ieder derwaarts begeeft; nu, zoo schrijft hij, goud is er in overvloed; zes uren afstands van Melbourne, was toen voor weinige dagen nog weder eene goudmijn ontdekt, waaruit het goud misschien in geen 200 jaren kon gedolven worden. Sommige lieden werden in weinig tijds bijna schatrijk en ook hij had alreeds een aanzienlijk kapitaal van eenige duizende guldens verworven, doch niet met gonddelven, maar met den handel, die er ook met groot voordeel zelfs met bijna ongehoorde winsten kon gedreven worden. Overigens bestaat er gebrek aan bijna alle soorten van ambachtslieden; vooral ook aan hoefsmeden, die een zeer hoog loon verdienen, wel *f* 40 tot *f* 70 per week; zoomede bestaat er behoefte aan dienstvolk, dat ook zeer hooge dienstloonen kan bedingen doch aan vele levensmiddelen en andere levensbenoodigdheden is wel de grootste behoefte, tengevolge waarvan deze zeer duur zijn, hetgeen is te begrijpen, als men weet dat bedoeld jongmensch *f* 20 per week kostgeld moet betalen, en dan nog een kostje waarvoor menigeen hier al zeer afkeurend zijn neus zou ophalen. Hij ried het dan ook niemand onvoorwaardelijk aan zich derwaarts te begeven, de moeijelijkheden, waarmede men daar in den regel heeft te kampen, zijn niet gering, doch de gezondheidstoestand was er echter vrij wenschelijk. Wij zouden ten dezen nog vele bijzonderheden kunnen mededeelen, vreesden wij niet de beperkte ruimte van dit blad, hoe groot het ook zij, te buiten te gaan. Wij eindigen alzoo ten slotte hiermede, dat meergenoemd jongmensch verwachtte, dat zijn kapitaal spoedig zoo groot zou zijn, dat hij weldra weder naar Nederland kon terugkeeren, om dan zijn verderen leeftijd, wat het finantiële betreft, in onbezorgdheid door te brengen.

* **Meppel, 30 Jan.** Naar wij vernemen, heeft de natuurlijke kinderziekte bijna geheel opgehouden te heerschen te Wimmenhove, gemeente Zuidwolde; de lijders daaraan zijn genoegzaam geheel hersteld en er zijn geene nieuwen bijgekomen.

* **30 Jan.** Zaturdag avond deed de directie van het algemeen zieken- en begrafenisfonds alhier haar gewoon jaarlijksch verslag. Uit hetzelve bleek, dat het met 1 Januarij ll. 135 leden telde, zijnde alzoo in 1854 met één lid verminderd. De ontvangsten aan contributien en renten hebben over dit jaar bedragen *f* 711,09 en de uitgaven aan begrafenis kosten, ziekengelden en administratie-kosten *f* 683.77. Bedragende het saldo in kas met dat van 1e Januarij 1854 *f* 570.86 uitmakende met de *f* 300 inschrijvingen in het grootboek Nat. schuld rentende 2½ p% en *f* 100 rentende 3 p% naar den koers van 60 en 71 p% de kapitale sommen van *f* 821.86.

* **Appelscha, 30 Jan.** L.I. Zaturdag begon op de scheid bij *H. Masl* de in deze courant aangekondigde papegaaischieterij. Veertien personen namen er deel aan. Daar dezelve niet afliep, heeft men het feest gisteren hervat en geëindigd. De prijs, zijnde een zilveren horologieketting met dito singenet en sleutel, werd eindelijk behaald door *D. Krull* van de Scheid. Eene menigte menschen woonde dit volksvermaak bij.

* **Haule, 29 Jan.** Het berigt uit Donkerbroek, dat bijna alle boeren te Haule nog geen knechten hadden, is onjuist, daar er slechts drie à vier meer noodig zijn. Te Donkerbroek moet er echter groot gebrek aan zijn.

* **Oosterwolde, 26 Jan.** Gisteren en heden had alhier tusschen 16 personen eene hardrijderij op schaatsen plaats. De prijs zijnde een zilveren horologie met dito ketting werd behaald door *F. de Vries*, van Appelscha; en de premie, eene zilveren sigaren-pijp met dito pijpepreukel, werd gewonnen door *J. Dijkstra* alhier. Eene groote menigte menschen woonde dit echt Friesch volksvermaak bij.

DE VERTELLER ENZ.

Het Domino-spel.

Het domino-spel was vroeger een spel, waarmede de lieve jeugd zich vermaakte, om haar al spelende in de kunst van tellen te onderwijzen. Thans, nu de jeugd meer verlicht is dan vroeger, spelen de lieve wichtjes, zooals van Alphen ze noemt, billart, ombre of quadrille, en de groote menschen houden zich thans met het domino-spel bezig; een bewijs, dat zij thans vroeger tot den staat der kindschheid terugkeeren, als vroeger het geval was.

Thans is het domino-spel eene kunst, waaraan zich groote menschen met hartelust overgeven.

Geen koffijhuis of gij vindt er domino-spelers, die sprakeloos en met inspanning van al hun vernuft op de steenen zien.

Alles is hun onverschillig behalve het spel.

Zeg tot den domino-speler: „Sebastopol is eindelijk ingenomen," of wel „de geallieerden hebben eene volkomene nederlaag geleden." — Zoo?.... goed, best," zal hij u antwoorden, want hij heeft niet eens verstaan wat gij zeidet; het weinige wat zijne aandacht bezig houdt, is de onzekerheid waarin hij verkeert, of zijne tegenpartij *vier overal* zal maken of *vier twee*....

Bied hem een hoogen prijs voor een artikel, hetwelk hij ... koop heeft, en waarvan hij sedert lang wenschte af te ... hij luistert niet eens naar u, daar het eenige, waarover hij denkt alleen is hoe op de beste manier zijn *dubbel zes* kwijt te raken, en hetgeen hij het vurigst van alles op de wereld verlangt te weten is, of *blank aas* nog op tafel ligt of wel zich in handen van zijne tegenpartij bevindt....

Zeg hem dat de halve stad in brand staat; hij zal niet verschrikt opspringen; och neen, hij blijft rustig zitten en zegt: „ik zit ook in den brand met mijn *dubbel vier*."

Uit dit alles ziet gij, dat het domino-spel in onze dagen van groot belang is. Het heeft zijne helden zooals vroeger het schaak- dam- en billart-spel....

Prins Maurits was een held op het schaakbord, dito de kardinaal Richelieu, die van tijd tot tijd eene partij uit beleefdheid aan Lodewijk XIII winnen liet....

Ephraïm van Embden, was de koning der damspelers en schreef zelfs dikke boeken over deze kunst.

Mingo maakte zijn' naam onsterfelijk, door het billartspel en het zal niet lang meer duren of er zal ook een koning van het dominospel opstaan.

De nieuwsbladen hebben dezer dagen gewag gemaakt van eene belangrijke partij domino, die den 8sten Dec. jl. tusschen twee der voornaamste kooplieden te Lyon is gespeeld geworden, door twee liefhebbers, die als het ware door de steenen konden heen zien en berekeningen maken, waartoe het menschelijke brein niet in staat scheen...

Er werd bepaald dat er veertien partijen zouden gespeeld worden.

Men speelde om vijf francs, echter met deze bepaling, dat, bleef de winst aan eene zijde de som bij iedere partij verdubbeld zoude worden.

De fortuin, die onbeschaamde dame, die eerlijke en fatsoenlijke lieden voorbijgaat zonder hen aan te zien, om schoften en schelmen toe te lagchen, was een der spelers zoo gunstig, dat hij achtereenvolgend de veertien partijen won.

Zie hier de berekening volgens de bepaalde overeenkomst:

De gelukkige speler won:

bij	de	eerste	partij	fr. 5
„	„	tweede	„	10
„	„	derde	„	20
„	„	vierde	„	40
„	„	vijfde	„	80
„	„	zesde	„	160
„	„	zevende	„	320
„	„	achtste	„	640
„	„	negende	„	1280
„	„	tiende	„	2560
„	„	elfde	„	5120
„	„	twaalfde	„	10240
„	„	dertiende	„	20480
„	„	veertiende of laatste partij	„	40960

40960 Francs! Ruim *f* 20,000 bedroeg dus de winst van den gelukkigen speler! Deze winst moge fabelachtig schijnen, wij verzekeren nogtans, dat het geen verdichtsel maar de waarheid is.

Deze partij domino moge opmerkelijk heeten, maar wat niet minder opmerkelijk verdient genoemd te worden is, dat de verliezer eerlijk en zonder de minste aanmerkingen te maken, terstond zijn verlies van 40960 fr. betaalde.

ALLERLEI.

Men verneemt uit Yzendoorn, dat de poedelhond van den predikant, welke gedurende de godsdienstoefening op-

* **Peize, 30 Jan.** De verkiezing van twee nieuwe leden van den Raad dezer gemeente, in plaats van *J. Ebbinge*, die bedankt heeft, en *R. Brink*, die overleden is, zal den 7 feb. e. k. plaats hebben.

* **Hoogersmilde, 30 Jan.** De longziekte kan men hier als geweken beschouwen, daar, na het overlijden der aangetaste koe op den stal van *H. Goor*, noch op dezen noch op een anderen stal deze ziekte zich weder heeft geopenbaard.

* **Norg, 29 Jan.** Bij herstemming is den heer *S. B. Drijber*, Adjunct-Directeur te Veenhuizen, tot lid van den Raad dezer gemeente verkozen, met 29 van de 54 uitgebragte stemmen; *N. S. Bavingh* bekwam 25 stemmen.

* **Coevorden, 27 Jan.** De Rijks-commiesen alhier mogt het gisteren morgen gelukken twee smokkelaars te betrappen, komende van Hannoversch grondgebied met acht nagelhouten; deze aanhaling getuigt van hun ijver, daar het door de vorst thans bijna onmogelijk is op fraudes te surveilleren.

* **Gramsbergen, 26 Jan.** Tengevolge der verdeeling van de Marke te Ane, zijn in het vorige jaar, het eerste na de verdeeling, aldaar vier nieuwe woningen aangebouwd; terwijl in dat jaar het zielental aldaar met 19 is vermeerderd. Een groot gedeelte der nieuwe ontginningen in de Anermarke hebben onder water gestaan; daar echter de meeste ontginningen tot wei- en hooiland zullen leiden, heeft dit weinig schade veroorzaakt. De meeste schade hebben de verveeners geleden, wijl p. m. 30.000 turven weggespoeld en verloren gegaan zijn.

* **de Wijk, 27 Jan.** Gisteren schrikten de paarden van *H. G. B* uit de Broekhuizen, in deze gemeente, voor de schaatsenloopers op de Hoogeveensche vaart en sprongen dwars uit in eene noksloot in de nabijheid van de Roogatssluis; genoemde persoon, welke met een zijner broeders in den wagen zat, is er met eene ligte wonde aan het hoofd afgekomen, doch zijn broeder heeft de schouder uit het lid en tevens wonden aan het hoofd bekomen;

correspondentie.

Wij ontvangen een artikel uit Roden, houdende klagten dat vele lieden, die gebruik maken van de banen, door behoeftigen op het ijs geveegd, daarvoor niets betalen willen; wij stemmen geheel in met den inzender, die het schandelijk noemt, dat men wel het genot wil hebben, maar daarvoor niets wil betalen. — Men deelt ons mede, dat de boerenmeid, die op de Hoogeveensche vaart zoo deerlijk op het ijs is gevallen, gelijk in het vorig no. vermeld is, niet woont te Ruinerwold, maar in de Oosterboer, gemeente Meppel.

ADVERTENTIEN.

Den 20 Januarij overleed te Brabeke (Pruissen), aan de gevolgen eener borstkwaal, na eene langdurige ziekte, in den nog jeugdigen leeftijd van bijna 28 jaren, na voorzien te zijn met de genademiddelen der stervenden: onze geliefde broeder FRANZ FISCHER, in leven koopman in manufacturen te Heerenveen.

NOORDWOLDE den 27 Januarij 1855.

F. H. FISCHER.

Deze diene tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

SCHOUWBURG TE ASSEN,

IN HET CONCERTHUIS.

De Nederduitsche Tooneelisten, onder directie en medewerking van

de Gebr. A. en J. BAKKER,

hebben de eer, het kunstminnend Publiek te berigten, dat hunne *EERSTE VOORSTELLING* in het abonnement zal plaats hebben op

***DONDERDAG* den 1 Februarij 1855,**

en alsdan ten tooneele zullen voeren:

DE VODDENRAPER VAN PARIJS,

groot Melodrama in 5 bedrijven of 9 tafereelen en één voorspel, met introductie door het Orkest.

Aanvang des avonds ten 6½ ure precies.

Voor Heeren, welke verkiezen te abonneren voor de vier voorstellingen, zal de lijst tot op den speeldag geopend blijven.

Prijzen der plaatsen:

1ste rang, bij abonnement, ƒ 1.00; buiten inteekening ƒ 1.40. 2de rang ƒ 0.60. Kinderen half geld.

BURGEMEESTER en WETHOU[DERS] der gemeente Ruinerwold make[n be]kend, dat op

ZATURDAG DEN 3 FEBR AANSTAA[NDE]

des voormiddags te twaalf ure,

IN HET OPENBAAR TEN GEMEENTEHUIZE te [RUI]*NERWOLD* zal worden

Aanbesteed:

Het bouwen van een ni[euw] TOLHUIS, en het vertim[me]ren van een ander HUIS [of] TOLHUIS met derzel[ver] SLAGBOOMEN, SCHERIN[GEN] enz., aan den Ruinerwoldschen S[traat]weg, overeenkomstig de daarvan [ge]maakte ten gemeente-huize ter visi[e liggende] teekeningen, met de **leve[ran]tie van al de daartoe be[noo]digde MATERIALEN,**

waarvan de BESTEKKEN voorliggen te *Ruinerwo[ld]* [in] het *GEMEENTEHUIS*, en te *Smilde* in de *VEENIG*... daags voor de aanbesteding zullen op het [ter]rein de noodige aanwijzingen worden gedaan.

RUINERWOLD den 19 Januarij 1855.

Burgemeester en Wethouders voorn[oemd],

J. T. NIJSINGH.

H. J. BROUWER, l. s.

ALBUM VAN BUITENLANDSCHE LETTERVRUCHTEN.

Van den 2den jaargang van dit tijdschrift is thans de 1ste aflevering verschenen, inhoudende: I. De geschiedenis, haar nut en hare strekking. II. Thomas Babington Macauly. III De drie tijdperken van de stoomvaart op den oceaan. IV. Ligchaams- en zielsziekten. V. Invloed der landverhuizing op de voortbrengselen van Amerika. Naar de officiele jaarlijksche verslagen omtrent handel en zeevaart en den staat der financien van Amerika. (1840—1853)

De 2de aflevering is ter perse en zal onder anderen bevatten: Finlandsche poëzij, vertaald door J. J. L. ten Kate: Mevrouw de Sablé; Een bezoek in de fransche uitgravingen in Assyrie, enz.

De eerste jaargang, zijnde 4 deelen van te zamen 1082 bladzijden, bestaat uit de volgende stukken:

Geschiedenis en Staatkunde.
De Staatkunde van Lodewijk XIV.
De noord-amerikaansche expeditie naar Japan.
Een blik op de buitenlandsche staatkunde van Engeland.
De volksregering te Athene.
Rusland en Amerika, door Gustave de Beaumont.
Lodewijk de Zeventiende, de ware en de voorgewenden.
Laatste berigten uit Japan.
Schamyl, de profeet en krijgsheld van den Kaukasus.
De dood van Voltaire en van Rousseau; voortgang der denkbeelden voor de fransche omwenteling, door H. Martin.
Drie vermaarde vrouwen.
Het verleden en de toekomst van China.
De vorderingen der meteorogie, door Babinet.

Land- en Volkenkunde.
Schetsen uit het leven in Londen, door C. M. Smith.
De ontvolking der hooglanden van Schotland.
Het Charterhouse te Londen.
De russische zeemagt in de Oostzee.
De godsdienstige secten in Rusland.
Kolonien in Londen.
Egyptische landbouwers.
De volken van Europa.
De natuur en de mensch in Volhynie, Podolie en de Ukraine.
Karakter, tegenwoordige gesteldheid en toekomst van het grieksche volk.

Levensbeschrijvingen.
De kardinaal Mezzofanti.
Een blik op het leven van Colombus.
Jozeph Haydn.
Een kunstenaarsleven in Amerika.
De hertog van Parma.
James Monroe, door Xavier Eyma.

Reizen en Plaatsbeschrijvingen.
Sinope.
Ontdekkingen in de Noordpoolstreek.
Van Liverpool naar Halifax.
Alexandrie.
Een kersdag aan den Nyl.
Kars en Erzeroom.
Een slavenveiling in Virginia.
Liverpool.
Een karnaval in Griekenland.
Archangel.

Nijverheid.
Een bezoek in een paar fabrieken te Manchester en omstreken.
De londensche munt.
Steenkoolhandel in Engeland.
De leisteengroeven.
Uit het duitsche fabriekleven.
Kurken.
Geschiedenis van het chineesch porselein.

Novellen enz
Het misverstand.
Gouden bruiloft, door Theod. Fontane.
James Mommouth, door Theod. Fontane.
Het landverhuizerskind.
Waarom mijn oom een oud vrijer was.
Denis Kelly, eene schets uit het leven van den ierschen boerenstand, door William Carleton.
De Kapel van Winkelried.
Hot corn. Schetsen uit het amerikaansche Volksleven.

Mengelingen.
De giraffenjagt in Kordofan.
De winkels in China.
Een vermoeijend beroep; londensche type.
Een bijzonderheid uit de fransche omwenteling van 1848.
Telegrafen in Amerika.
Een parijsche industrie.
De rook in Londen.
De fransche handwerkstand, door een Engelschman beoordeeld.

De uitgave geschiedt naar verkiezing der Inteekenaren, in maandelijksche afleveringen of in deelen van drie afleveringen, tegen den prijs van ƒ 6 per jaar. — Bij de meeste Boekhandelaren is de eerste jaargang voorhanden.

De Afleveringen verschijnen den 15den van elke Maand.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 21—28 Jan. *Ondertr.* J. Hagen, wed[uwnaar van] L. Katerberg, met J. Kalenberg. — *Geh.* K. J. Botter F... G. Kats; A. Schonewille met T. Akkerman; J. Kuiper ... ten Caat. — *Bev.* J. Blokzijl, geb. Booij, van d., Z. ter ... geb. Bielevold, van z.; J. ter Stege, geb. Otten, van ... Bremer, geb. Zwiers Jr., van d. — *Overl.* O. Dadema, ... j. en 10 m.; J. Koster, ml., 1 j. en 5 m.; B. van Bl... vrl., 1 j. en 8 m.; J. Kleine, vrl., ruim 17 j.; H. Steen... ruim ½ j.; B. van der Sleen, ml., 1 j. en 9 m.

MEPPEL, 19—26 Jan. *Ondert.* T. van der Weide met ... der Werff. — *Geh.* H. Broekhuizen met H. Brouwer. — ... T. Broekhuizen, geb. Jansen, van d.; S. van Esso, geb. ... van d.; A. Vos, geb. van de Beld, 2 z. en 1 d., 't laatst... leden. — *Overl.* L. Kok, 39 j., echtgenoote van T. S. Sl...

COEVORDEN, 21—28 Jan. *Bev.* J. Stöver, geb. Ahler... d. — *Overl.* Hendrik Raterink, 85 j.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 30 Jan. In den handel is weder wei[nig om]gegaan. — Rogge bij gerijven weder lager verkocht: 6... 68 ₰ ƒ 7,75,95, ƒ 8,40. — Boekweit als voren. — Gerst ... doen: 56 ₰ Winter ƒ 5,50. — Haver weinig aan en ... als voren verkocht. — Boonen niet in omgegaan. — Raapol...

ZWOLLE, 19 Jan. Tarwe ƒ 11,50 a ƒ 13,00. — ... ƒ 7,50 a ƒ 8,50. — Boekweit ƒ 6,50 a ƒ 7,50. — Aard... ƒ 2,75 a ƒ 2,80. — Boter per ⅛ ton ƒ 20,50 a ƒ 21,00; ... ƒ 0,90 a ƒ 1,15.

OLDEMARKT, 27 Jan. Boter per ⅛ vat ƒ 23,50 a ƒ ...

STEENWIJK, 29 Jan. Rogge ƒ 7,90 a ƒ 0,00. — ...weit ƒ 0,00 a ƒ 0,00. — Boter per ⅛ ton ƒ 00.00 a ƒ 00,...

AMSTERDAM, 29 Jan. GRANEN met weinig hand[el, a]leen bij gerijf verkocht: van Tarwe 128 ₰ witb. Poolsche ... 128 ₰ bonte dito ƒ 475; — en van Rogge 117 ₰ nie[uwe] landsche ƒ 285 aan de Zaan, 123 ₰ dito ƒ 305. — KOOL[ZAAD] op het Voorjaar flaauw en zonder handel, op het Naja[ar] hooger; op 9 v. Olie in Sept., Oct. en Nov. £ 74. — ... ZAAD zonder handel. — RAAPOLIE dadelijk onveran[derd,] termijn flaauw; Op 6w. ƒ 52½; Vliegend ƒ 51½; dito ... ƒ 54; lo. Mei ƒ 49¼, 49; Najaar ƒ 43⅜, ½. — LIJ[NOLIE] vas.; op 6w. ƒ 41; Vliegend ƒ 39⅜; dito de stad ƒ 41... Maart ƒ 39¼, ½; April ƒ 39⅛, ⅜; Mei ƒ 39¾, 40. — [HEN]NEPOLIE op 6w. ƒ 48⅛, Vliegend ƒ 47. — RAAPKO[EKEN] per per 1040 stuks ƒ 80 a 85. — LIJNKOEKEN per 1... ƒ 12½ a 15. — MOUTWIJN ƒ 18½ per vat contant ... met verkoopers. — JENEVER 100 % Amst. proef ƒ 2... per vat contant, bij open water te leveren.

PRIJSCOURANT DER EFFECTE[N].
AMSTERDAM, 29 Jan. 1855.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	61½
„ „	3	„	73
„ „	4	„	90 3/16
Amort. Synd.	3½	„	89⅞
Handelm.	4½	„	123⅛
O. I. Leening	4	„	
Aand. Holl. Spoorw.			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	99¼
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	101⅛
Dito 1828/29	5	„	100⅞
Cert. 1831/33	5	„	83½
Dito 1840	4	„	76¼
Dito Stieglitz	4	„	75½
Ins. in Assign.	6	„	
Cert. van dito	6	„	

Polen, Oblig.	4	p[ct.]	
Spanje, Oblig.	1	„	
Obligatien	3	„	
Binnenl.	3	„	
Amortisabele			
Bewijz. Coup.			
Oostenrijk,			
Oblig. Goud	5	„	
„ „	4	„	
„ Metal.	5	„	
„ „ N.	5	„	
„ „	2½	„	
Belgie, Cert.	2½	„	
Rothschild	2½	„	
Portug., Oblig.	3	„	
„	4		
Amerika Bank-Act.			

gesloten werd, middel had gevonden om te ontsnappen en zich naar het bedehuis begeven om zijn meester op te zoeken, hetwelk hij statig kwam binnentreden en zich vervolgens op den trap van den preekstoel nedervlijde, nadat hij zijnen heer vriendschappelijk had toegeblaft. — Alles ging goed tot dat het gemeenschappelijk gezang werd aangeheven, hetwelk door onzen poedel geaccompagneerd werd, zoodanig dat zijne stem die van den voorzanger domineerde; deze hierover verontwaardigd en in zijne eer aangetast, wilde kardoes buiten de kerk zetten, waarop deze de tanden liet zien en waarschijnlijk een gevecht tusschen de twee voorzangers ontstaan zoude zijn, indien de leeraar, voor ernstiger gevolgen beducht, niet de godsdienstoefening voor een oogenblik geschorst en het trouwe beest zelf de kerk had uitgeleid.

—

In den verloopen winter, toen de sneeuw op sommige plaatsen eenige voeten dik lag, had zekeren boer veel last van de hazen in zijn tuin; zij verwoesten het jong plantsoen en deden zich aan de koeltoppen, die boven de sneeuw uitstaken, te goed. Schieten mogt hij ze niet, eensdeels omdat hij geene acte had en ten anderen omdat het buiten den jagttijd was. Derhalve verzon hij eene list. Hij verklaarde openlijk, dat hij de langooren levend vangen wilde, en zette in zijnen tuin ook werkelijk een' strik. Deze strik stond door middel eener lijn met een schelletje, dat zich in het woonvertrek bevond, in verbinding, zoodat het telkens belde, wanneer er een haas in den strik zat. De boer was van zijne vangst verzekerd en kon het zich niet gemakkelijker maken. — Geen wonder, dat deze, met alle jagtwetten den spot drijvende industrie, spoedig werd verraden. Geen 2 dagen waren er verloopen, toen er een jagtopziener in de woning van den boer verscheen. Hij vond de boerin alleen in de kamer. — Waar is uw man? — vroeg de dienaar der wet. — Mijn man? antwoordde de boerin met de grootste gelatenheid, — wel, die vangt hazen. — Hoe verheugd was de jagtopziener over dit antwoord. Zoo gemakkelijk was in langen tijd geene bekentenis gedaan. Middelerwijl komt de man in het vertrek. — Waar zijt gij geweest? vroeg hem de jagtopziener. — Waar zou ik geweest zijn? In den tuin. — Wat hebt gij daar gedaan? — Wat zou ik gedaan hebben? Hazen heb ik gevangen. — *Klingeling* gaat het schelletje. — Hoor je het? zei de boer, daar belt het alweer, ik wed, dat er alweer een in den strik zit; komt eens mede, dan kunt ge zien hoe ik ze vang? — Beide begeven zich naar den tuin. — De boer had regt; er zat een haas in den strik. — Nu nam de boer eene roede, geeselde hem daarmede zijn achterste ter dege, maakte vervolgens den strik los en liet hem loopen. — Heb je 't gezien? sprak nu de boer, die komt niet terug, ik wed dat hij er heugenis van heeft, en zoo doe ik met alleen, die het wagen in mijn tuin te komen, om mijn kool op te vreten, of aan mijn boompjes te knabbelen. — In langen tijd had men zoo een verblufte jagtopzieners gezigt niet gezien, als bij deze woorden van den eerlijken landman.

—

Een rijk amerikaan zond eene bekende zangeres der groote opera in Parijs een teeder briefje, geschreven op den achterkant van eene banknoot. De zangeres lachte bij het ontvangen dezer boodschap en liet haren aanbidder mondeling om verontschuldiging vragen, wijl zij hem geen antwoord terug zond, daar zij geen postpapier bij de hand [had,] maar hem zeer dankbaar zoude zijn, wanneer hij h[aar een] of twee boek van het zijne wilde geven.

CHARADES.

LXXIX. Ik wond vaak menschen, die niet traag zijn, ...
En door die menschen zelv' nogthans ten val ge...
Ik dien hen ijvrig, dit doet mij zeer ver...
Ja schoon ik weet, dat zij, wat ongelukk...
Na mijnen dood mijn overschot,
Of in een vuilnisbak, of op een morsplaats ...
Geeft hun beleediging mijn' ijver nieuwe ...
En door dien ijver zelv' werd ik ten val g...

LXXX. Wat ben ik voor een schout bij nacht,
Die ronde doe op dieven jagt?
Het ambt van beul bedien ik mede,
Want wie ik vang, 't zij klein of groot,
Moet dadelijk van lijf ter dood,
Daar helpt geklag, gekrijt noch bede.

LXXXI. Hebt gij het eerst, o jongeling! verkregen...
Dan moog het eeuwig u mijn tweede zijn, ...
Klopt het met vuur uw kloppend harte te...
Zorg dat die band niet als een droom ver...
Al moog het u 't geheel dan ook niet sch...
't Bedroeve niet uw lagchend aangezigt; ...
Gij weet, mijn vriend, en blijf het steeds ge...
't Geheel heeft nooit des levens heil gestic...

GEDRUKT BIJ GRATAMA, TE ASSEN.